Oktober 1911. **6. Aargang Nr. 1.**

KVINDESTEMMERETS-BLADET.

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.
Led af: »The International Woman Suffrage Alliance«.

Prisen for Halvaaret 1ste October 1911 til 1ste Marts 1912 er 1 Kr. 16 Øre (hvori Postforsendelse betalt). Bladet udkommer een Gang maanedligt. Det kan bestilles paa alle Postkontorer samt hos Redacteuren Fru Johanne Münter, Bredgade 34, København.

Reverend Dr. Shaw i Stockholm.

Søndag den 11. Juni 1911 prædikede Reverend Miss Anna Shaw i Gustav Vasas Kirke i Stockholm som en Indledning til Kvindestemmerets Kongressen.

Hver en Plads i Kirken var optaget, og et Kvindechor fra Göteborg sang et Oratorie som Indledning.

Reverend Miss Howard Shaws Prædiken byggedes tildels over Teksten:

›De Oprørske skal bo i et tørt Land.‹

Noget af hendes Tale gengiver vi her:

»O Du, som har skabt Universet og skabt vor Jord. Du, som lader Solen skinne over Retfærdige og Uretfærdige, vi beder Dig, løft vore Hjerter til Dig i Taknemmelighed. Vi takker Dig, at Du har sendt Din Aand til os, saaledes at vore Sjæle kan løftes i Andagt til Dig!

»Lad disse Kvinder, som er her tilstede, blive inspirerede af Din Aand. Vi takker Dig, at det er blevet os tilladt at mødes i Dit Hus idag. Vi takker Dig for alt det Gode, der er bleven os tildeel, og vi lover og priser Dig for Din Hjælp. Vi har endnu ikke det rette Blik for vor Tid. De, der kommer efter os vil faa Overblikket over den, vil kunne dømme om os. Men saa meget veed vi, at aldrig har der været en Tid i Historien, i hvilken saa meget gaves bort til de Nødlidende som nu. Mænd og Kvinder nødes ikke ude fra til at bortgive, men deres Hjerter tvinger dem dertil. Netop da Forholdene i Verden saae mørkest ud, kom Læreren fra Nazareth og løftede Sjælene op til Gud, idet han lærte os den Kærlighed, vi skulde have til Gud og til Næsten.

›Han har ikke lagt sin Lære alene i Mændenes Hænder. Naar vi seer hen til Christi Liv ville vi finde, at der ikke er nogen vigtig Begivenhed, uden at den først blver aabenbaret for Kvinderne.

›Det var til Prophetinden Anna, at det aabenbaredes, at Maria skulde føde Christus. Og da Christus vandrede fra sit Hjem, sendte Maria Bud efter ham til Templet; thi hun vidste, hvor han skulde findes.

»Christus kom gennem en By i Samaria ved Navn Sykar, nær ved det Stykke Land, som Jakob gav sin Søn Josef; og der var endnu Jakobs Brønd. En Kvinde fra Samaria kom for at drage Vand af Brønden. Jesus siger til hende: ›Giv mig noget at drikke!‹ Kvinden svarer: »Hvorledes kan dog Du, som er Jøde, bede mig, en samaritansk Kvinde om noget at drikke?‹ Jesus svarede: ›Om Du kendte, hvem det er som siger til Dig: Giv mig noget at drikke! da vilde Du bede ham om, at han vilde give Dig levende Vand!‹

›Det var denne Kvinde som i Byen Sikar forkyndte, *at Messias var kommen!*

»Og det var denne Kvinde og Jesu Moder som blev hos Christus, da Disciplene efter Korsfæstelsen var angst for deres Liv og ikke turde komme til ham.

»Og det var denne Maria — Maria Magdalena — som kom aarle til Graven medens det endnu var mørkt, og hun saae, at Stenen var taget bort fra Graven. Og hun løb til Peter og Johannes og meddelte dem det.

›Men Maria gaar atter ud til Graven med Sorg i Hjertet, og hun stod udenfor og græd. Og det var hende, der blev den første, som saa Jesus efter hans Opstandelse, og det var til Maria Magdalena han sagde: ›Gaa hen og sig til mine Brødre: Jeg farer op til min Fader og eders Fader og til min Gud og Eders Gud.‹

»Saaledes blev det en Kvinde, der blev den første Forkynder af dette store Evangelium.

›Naar vi læser Bibelen vil vi bestandig finde, at Kvinderne har vigtige Hverv, medens Christus levede, ligesaa vel som, da han var død.

›Vi lever i en Tid, da Menneskene stræber efter Frihed. Frihed giver Liv; ja, Frihed *er* Liv, og det er netop denne Frihed, der giver os Anledning til aandelig Vækst. Kirken er vor Dragt, der indeholder Aanden, og naar Aanden vokser, bør Kirken gøres videre, gøres større. Vokser Aanden ikke bliver Kirken som død. Og vi Kvinder trænger netop nu til en aandelig Vækkelse, en aandelig Vækst, at ikke vort Liv i Christenheden skal blive som det Skum, der skyller op paa Stranden, og hvis Bobler forsvinder. Maatte det gives os, at vor Sjæl maa kunne hæve sig til vor Gud og Fader, og at vor Gerning maa bære Frugt!‹

Efter Optegnelser ved Mødet.

Fra de mange Aar, i hvilke vi har hørt Reverend Anna Shaw, har vi samlet en ganske lille Buket af Optegnelser ikke just fra hendes Prædikener men fra hendes *Taler*. Saaledes ved det offentlige Møde for Alliancen, lige i dens første Begyndelse i Berlin 1904, hørte vi hende sige: ›Gud skabte Menneskeheden, og han skabte den Mand og Kvinde. De var vidt forskellige fra hinanden og havde helt forskellige Synspunkter. Men kun det ene Køn, Mændene, tiltog sig Ret til at skrive Lovene. Og ikke alene for sig selv men ogsaa for Kvinderne. Hvem kan vel undres over, at disse Love, som kun Halvdelen af Menneskeheden havde skrevet, ikke blev fyldestgørende? Endnu venter vi paa de Love, som *hele* Menneskeheden skal skrive — baade Mænd og Kvinder.‹

Og en anden Gang sagde hun: »Og Vorherre skabte Jorden, og han skabte Menneskene, og han sagde til dem: ›Gører Eder Jorden underdanig!‹ Han sagde ikke til Manden: ›Gør Dig Kvinden underdanig!‹ — Nej, han henviste dem begge til *Samvirken.*‹

Det maa være os et bestandigt Savn, at vi aldrig ser et Referat af Dr. Anna Shaws Taler, men at vi kun er henvist til vore Noter og vor Erindren.

Vi husker hvorledes vi løftes af dem, hvad enten det er en dybtfølt Prædiken eller en Kvindesagstale, fyldt med Humor, som hensætter hele Auditoriet i Latter paa Grund af den blændende Evne hun har til at træffe Hovedet paa Sømmet. J. M.

Reverend Dr. Anna Howard Shaw er født i England og kom til Michigan 5 Aar gammel. Her levede hun under højst uheldige Omgivelser for en fremadstræbende Karakter, thi her fandtes hverken Skole eller Bibliothek. Den eneste Lærdom hun kunde faa, maatte hun læse sig til paa Væggen af et Kammer, som var tapetseret med gamle Ny Yorker Aviser. Hendes Historie giver et tydeligt Beviis paa, hvor umuligt det er at kvæle en kraftig Villie, hvor store de Vanskeligheder som Forholdene frembyder end kunne være. Tørstende efter Kundskaber, med et brændende Ønske om Uafhængighed og Lejlighed til at udvikle sig, opdrog denne unge Pioneer sig aldeles fyldestgørende